

Marie Hjelmer: Skønt mit Navn findes under Fællesudvalgets Indstilling, føler jeg dog en vis Trang til at indrømme, at det ikke er med Tilfredshed, at jeg har ladet det sætte der. Man bøjer sig jo undertiden for et stort Flertal, og det har jeg gjort i Fællesudvalget, men ellers maa jeg udtale, at jeg ikke i Princippet kan ønske at kontrolere, hvad der foregaar bag Hjemmets lukkede Døre, og at jeg aldeles ikke i noget Tilfælde kan ønske en Undtagelsesstilling for Kvinderne, saaledes som der her er Tale om. Jeg ønsker i alle Tilfælde lige Ret for Mænd og Kvinder.

Tvede: Jeg tror, at det vil gaa med denne Lov, som det gik for nylig med en anden Lov, hvormed man gjorde et vist Indgreb i det private Liv, nemlig med Loven om den private Vinbeskatning. Efter at den havde virket i nogen Tid, var man ganske klar over, at den ikke fyldestgjorde det Formaal, man havde haft med den, og den var ikke sympatisk. Folk vilde ikke have den, og derfor udelod man ogsaa af den for nylig vedtagne Lov om Vinbeskatning denne Beskatning af private Vinlagre. Jeg tror ogsaa, at det her foreliggende Lovforslag vil vise sig at være utilfredsstillende, men det, der i Øjeblikket diskuteres om her, tror jeg er Lov, enten denne Tilføjelse findes i Loven eller ikke. Efter Helligdagsloven skal nemlig Butikker paa visse Dage og til visse Tider være lukkede. Virksomheden ska være standset, Forretningen maa ikke udøves, og udøves den, selv om det er ad Bagdøre, er det en Lovovertrædelse, som bliver Genstand for Straf, om der sker Paatale. Naar der ved dette Lovforslag — og det er efter mit Skønnende det, der er det afgørende — bestemmes, at Frisør- og Barberstuer skal falde ind under Lukkeloven, saa er det i Analogi med det tilsvarende Forhold paa andre Omraader ogsaa en Overtrædelse, naar Udøverne af denne Virksomhed paa de for Lukning bestemte Dage udfører dette Arbejde; derfor vil de, om Paatale sker, selv om dette Lovforslag ikke var affattet, som det nu er, ifalde Straf, og jeg er ganske sikker paa, at Domstolene øjeblikkelig vil handle derefter overfor Udøvelse af Virksomheder, som skal være lukkede i Helligdagene. Vi har ogsaa en Bestemmelse, der siger, at naar en Maskinfabrik, som skal være lukket om Helligdage, kaldes til Hjælp i en eller anden Virksomhed, hvor der skal arbejdes om Helligdagene, maa Folk fra den ikke gaa ud og udøve denne Virksomhed, uden at

de har faaet Autoriteternes Tilladelse dertil. Det er jo ganske i Analogi hermed, at Udøvere af denne Virksomhed skal have særlig Tilladelse dertil, hvis de vil gaa ud om Helligdagene.

Ordføreren (Jørgen Pedersen): Overfor det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) ønsker jeg blot at bemærke, at det er ikke den rigtige Fremstilling af Sagen, naar det fremstilles, som om man her bøjer sig for Barbererne. Det, man bøjer sig for, er Folketinget. Det viste sig i Fællesudvalget, at hvis man overhovedet vilde have denne Lov, og det var der ingen her i Tinget, der havde udtalt sig imod, saa maatte man beholde den Sætning, som Folketinget har indført. Folketingets Repræsentanter i Fællesudvalget stod enige og faste paa dette, og der var saaledes kun Valget mellem de to Ting, enten at lade Loven helt falde bort eller beholde den Sætning, som Folketinget har sat med den Undtagelsesbestemmelse, hvorman var enig. Jeg er bange for, at den Glans, det ærede Medlem vilde omgive mig med, og som han mente nu ganske var forsvundet, ogsaa vilde have været forsvundet, hvis jeg var kommet her og havde anbefalet, at selve Loven skulde falde bort, thi jeg tvivler i høj Grad om, at der er Enighed eller Flertal derfor i dette Ting. Saaledes ligger Sagen. Jeg har ganske vist den Opfattelse, at man ikke altid skal bøje sig for, hvad Folketinget forlanger af Landstinget, men jeg er rigtig nok af den Mening, at dette Spørgsmaal ikke var af den Beskaffenhed, at man skulde rejse en stor Konflikt derpaa.

Schovelin: Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) har vist et saa indtrængende og intimt Kendskab, tør jeg maaske sige, til det andet Køns Fornødenheder, specielt paa Frisurens Omraade, at jeg deroverfor gerne tilstaar, at min Sagkundskab maaske er noget mangelfuld. Jeg glæder mig over, at det Samfundslag, som han mener, at jeg ikke paa nogen Maade kan repræsentere, men udelukkende han og hans Lige, er saa velstillet, at det hver Søndag skal ud til Baller og Maskerader og anden Lystighed, saaledes at det er nødvendigt for dem at lade sig frisere. Jeg vilde dog mene, at det vilde betyde endnu mere for Kvindens Vurdering af hendes Skønhed, om hun mente, at den naturlige Charme vilde være tilstrækkelig ogsaa om Søndagen. — Naar